

omma surema moistusse pärast olli ühleks ning surelisseks ja ennast täis sanna. Ei sallind teiste käest ühtegi wastoräkimist se wasto, mis temma olli neile kui selge töe sanna kusutanud. Et temma isse ka wahhest ommas mëttes ja arrus efsitusse peäl saaks olla, sedda temma ei arivanud ei polegi mitte töeks.

Ühhel öhtul, mil need nimmetud nelli nabret avissi luggemisse ja mu juttoaiamisse pärast jälle ollid kokko tulnud, suhtujid nemmadi ühhe lehhe numri sees sellefamima wanna sanna peale, mis siin üllemas sai nimmetud, „et seäл perres, kus lapsed venna rünnala ja kurja ellamisse läbbi issa ja emuna au teotavad, kütünlad toas ärraskustuvad.“ — Klasssep hakkas siis sedda wanna sanna pilkamisse wiil naerma, ja seisis se peäl, et se ei olnud muud kui üks tübhi hirmutamisse sanna, kellest ei wannad egga nored ei lähhäks suggugi helima. Teised ütlesid küll, et ei tohtind sedda wanna sanna mitte tühjaks egga alvaks arivata, waid et se nore rahvale vägga tarvis olleks, sedda sanna neile üsna tössiseks nimmetada ja nisuggust hirmutamist neile tihiti meletuletada. Ühke Klasssep sai tullist wiibha täis, lõi russikaga laua peale, ja ütles kissendades:

„se jäääb omimetööks, et se sanna ei ole muud, kui üks selge narri ja wanna naese jut.“ — „Noh, noh, wennike,“ ütles siis treial, „ärra elle mitte siig julge omma sure moistusse peale, waid tänna Jummalat, et siuna ei sa mitte katsta sedda keige kibbedamat laste wanuematte ahhas-tüst hukka läimud laste pärast, fest et siinul lapji ei ole.“ — „Ja olleks minnul ka lapsed,“ ütles Klasssep, „segipärast minna saaksin sedda wanna sanna ikka walleks nimmetada; ja eks minna ei moistaks liati ommad lapsed sel wiil üleskašvatada, et minnul ei olleks neist ei minnisugust melehaigust karta?“

Omimeti piddi sesamma fange mees monni päwa järrele fest arro wötma, et sel wannal sanna täis õigus olli ja sedda tööks tunnistas, mis peale ta näitab.

Joulo pühha öhto olli kätte samud, se kassis aeg, mil selle pühha lapsolekse, Jeesuse, sündimist ette terretame ning pühhitseme, ja mis wannatelle ni hästi kui noortelle übt wiili üks rõmo aeg on. Ka seäл Saksama külla jees, kellest siin juttustakse, olli se mönnus pruuk, nenda kui meie Ma linnaades ja meisades, et Joulo öhtul perre lastele lauda ehitakse: nored kusepuud sawad.